

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Disputatio Theologica. De modo Ligandi & Absolvendi Peccatores Consuetudinarios & Recidivos

Joachim <A Jesu-Maria>

Namurci, 1693

§. 3. Explicatio dictorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39165

rium cum illis peragere, voluntque apponere remedia sine quibus Confessarius judicat ad vomitum redituros, item nec eos qui aliquam operam in emendationem vite adhibuerunt, licet iterum atque iterum relabantur.

§. 3.

Explicatio dictorum.

NUllum conatum aut operam in emendationem vitæ adhibere censemus, dum a Confessario moniti, ab eo præscripta contra relapsum remedia negligunt, vel insurgente tentatione suâ industriâ ad illam superandam nil conferunt: quoties verò monitionem hanc neglexisse debent, ut absolutionis beneficio priventur? Prudentiæ Confessoriorum determinationem semper reliquimus: quia ex multis circumstantiis dependet quæ eadem in omnibus recidivis non reperiuntur: & ideo autores non eodem modo loquuntur: nam aliqui sustinent absolutionem esse differendam post duas aut tres monitiones; si nihil conati sunt, alii post tres aut quatuor: & alii post plures. Immo circa hunc casum, an sit absolvendus ille qui ter monitus ut vitam emendet, nullum omnino conatum & operam adhibuit? Tres sententias suis gravibus authoribus & rationibus fulcitas refert N. P. Andræas à Matre Dei tract. 18. de voto & juram: cap. 2. in fine, quarum prima dicit posse absolutionem differri, & quandoque expedire: 2. Dicit non posse differri, si recidivus dissentiat: 3. Autem affirmat non tantum posse, sed etiam debere, nisi majora doloris signa præbeat, atque nullo compellente, sed ex indignatione contra relapsum accedat: vel nisi scandalum, desperationis, confessionis odii aut hujusmodi periculum adsit: *Cavendum est enim secundum Catech:*

thee: Roman: de Sacram: Pœnit. *Ne semel dimissi amplius non redeant.*

Pro primâ referuntur ab eodem P. N. Andræa Sanchez, Palaus, Bonacinas, Sayrus, suares, Leander, Thomas Hurtado. Pro secundâ Henriquez, Tannerus, Silvester, Maure, Joannes Sanctius. Pro tertiâ Bartholom. de Medina, Prado, Lud. Lopez, Trullenk, Azorius, Rodriguez: quibus addi potest Ledesma, Lugo, Lessius, Laiman. & alii. Hæc ultima propter limitationes & præcautiones quas adhibet vix differt à 1. utriusque praxim Confessariorum prudentiæ subjecimus. A 2. verò ubique recessimus, ut patet ex omnibus nostris Thesibus & scriptis Theologicis: in quibus reperies *non debere absolvi recidivos vel consuetudinarios, qui nullam aut insufficentem emendationis spem dant, & posse absolutionem per modum medicina illis differri, in quibus leviora remedia nil operantur.* Ex quibus etiam patet quàm falsò imaginati sunt adversarii nostri nos laxitates & sententias animarum saluti perniciosas docere.

Advertit Reginaldus l. 2. de prudentiâ Confessarii cap. 8. in dicto casu. *Neque illi eo solo nomine absolutionem negandam esse tamquam impœnitenti, quia recidisse in idem peccatum non est necessarium argumentum defectus vera pœnitentie, sed signum infirmitatis.* Idē docent expressè plurimi tam in hoc § quam 2. & alius citati. Totis igitur viribus insudandum est ut ad absolutionem disponantur: quòd si fieri nequeat; nitendum est, ut dilationem patienter ferant. Recedivorum quamplurimùm interest: *Ad Confessionem properare medicoque uleus ostendere, qui curet & non exprobet.* S. Joannes Chrisost. hom. 20. in Genesim.

Ut patet nos viam mediam semper tenuisse, restas videndum quomodò ab altera extremitate discernamur.